

som havde en vis Betydning overfor Spørgsmaalet om at faa unge Nordgrønlandere til at drage til Seminariet i Sydgrønland, den Grund nemlig, at Godthaab bliver betragtet som et daarligt Madsted, et Sultested; det er nemlig et af de daarligste Fangststeder i Grønland, Sælerne findes sparsomt der, saa det ferske Sælhundekød er en sjælden Spise i Godthaab, man lever mest af europæisk Føde. Imidlertid har der i Kommissionen, der i sin Tid behandlede Sagen, været et almindeligt Ønske om at faa nedlagt Seminariet i Jakobshavn, og det Ændringsforslag, Udvalget stiller, forandrer i det hele ikke saa meget i selve Forholdet, at jeg kunde nære videre Betænelighed ved at tiltræde det. Lovforslaget giver Regeringen Bemyndigelse til at nedlægge Seminariet i Jakobshavn ved kgl. Anordning, medens Udvalget foreslaar, at Seminariet skal nedlægges, saa snart Omstændighederne tillade det. Blandt disse Omstændigheder vil jeg særlig regne den, at det Hold Elever, der for Tiden er der, skal gøres færdigt. Skønt der saaledes maaske kan være nogen Betænelighed ved at nedlægge Seminariet i Nordgrønland, antager jeg, at den Fordel, der paa den anden Side vil være forbundet dermed, nemlig, at man saa meget bedre kan udvikle Seminariet i Godthaab, gøre det saa meget større og bedre, vil kunne opveje Betænelighederne.

Der næst har Udvalget foreslaaet, at til de Fag, hvori der skal undervises paa det grønlandske Seminarium, skal føjes „Erhvervsvirksomhed“. Jeg kan tiltræde dette Forslag, efter at Udvalget ved en Parentes har angivet, hvad man har ment dermed. Det er altsaa særlig Kajakroning, Jagt og Husflid; og det er i Virkeligheden, hvad der finder Sted nu. Som det er oplyst i et Bilag til Lovforslaget, drages der allerede nu ved Seminarierne Omsorg for, at de unge Mennesker, som ere Elever der, stadig have Adgang til Kajakroning og faar en ugentlig Jagtdag. Der tilsigtes altsaa ikke her i og for sig noget nyt, man ind sætter kun i Lovforslaget det, der allerede sker, og peger altsaa paa, at denne Side af Seminariets Virksomhed ingenlunde maa lægges hen eller opgives, men snarere yderligere skal udvikles.

Hvad jeg derimod har nogen Betænelighed ved, er Forslaget om, at Lektor som Regel skal have sin Bolig i København. Jeg indrømmer, at dette er betydelig mildere end den Form, der før har været under Overvejelse i Udvalget, nemlig at Lek-

tor skal have fast Bopæl i København. Dette at fastsætte, at Lektor skal bo i København, tror jeg vilde være meget upraktisk. Imod det taler for det første, at Arbejdet sikkert ikke i Fremtiden, saa lidt som hidtil, vil blive større, end at det meget vel kan udføres af en Præst, der bor nogenlunde bekvemt i Nærheden af København. Det vilde være umuligt at sikre Lektor en anden Beskæftigelse her i København, og da navnlig den Virksomhed, han særlig maa antages at være henvist til, nemlig som Præst. Saa vilde derfor det Spørgsmaal komme frem, at man kunde ikke som nu nøjes med et Honorar til Lektor paa 1,000 Kroner, men maatte ind paa at give en almindelig Embedsløn, man maatte i det hele gøre denne Lektorstilling til et fast Embede med en passende Løn. Dette anser jeg for overflødigt; i denne Stilling vil der ikke være Arbejde nok til en Mands hele Tid og Virksomhed. Den kan meget vel være forbunden med en Præstegerning, og der er intet i Vejen for, at Lektor som nu kan bo i en Præstegaard paa Sjælland, naar det er i en Egn, der har nogenlunde bekvem Forbindelse med København — og det har jo snart alle Egne nu — saa at Lektor et Par Dage om Ugen kan komme her til Byen.

Der er jo ogsaa ved Ændringsforslag Nr. 16, der fastsætter, hvem der skal føre Tilsyn med de studerende ved Seminariet her i København, taget Hensyn til, at Lektor ikke altid, men snarere, man kan vel sige, i Reglen ikke bor i København, men andetsteds. Jeg skal foreløbig stille dette hen, om jeg maa anse det for ønskeligt at søge en Overenskomst med det ærede Udvalg om en anden Redaktion af Bestemmelsen om Lektors Bopæl, saaledes at „som Regel“ f. Eks. ombyttes med „saa vidt muligt“.

Det sidste Ændringsforslag indeholder en Paragraf, der bestemmer, at denne Lov, naar den er stadfæstet af Kongen, skal oversættes paa Grønlandsk og bekendtgøres i Grønland fra Prædikestolene, ligesom der skal tildeles ethvert Forstanderskab i Grønland nogle Eksemplarer deraf. Ogsaa dette kan jeg ganske tiltræde. Der er samtidig fremsat en Henstilling om, at det grønlandske Blad deroppe skulde optage maaske ogsaa denne Lov, men endvidere et Uddrag af de Forhandlinger, som i denne Samling have været førte her i Tinget om Grønland, eller — jeg antager, dette var Ordførerens Mening — i hvert Fald de Forhandlinger, der have været førte om dette Lovforslag. Dette skal jeg